

DEVE GÜZELLEMEŞİ VE YOL-İŞ SENDİKASI

Aydınlık Gazetesi, 20 Ekim 2012

Yıldırım Koç

17 Ekim 2012 günlü bazı gazetelerde Yol-İş Sendikası'nın tam sayfalık "TBMM ve Hükümet'e Çağrı" ilanı yayımlandı.

Yol-İş iki noktada ricacılık yapıyor.

27 ilde il özel idare işçileri büyükşehir belediyelerine devredilecek. Yol-İş 12 bin dolayında üye kaybedecek.

Ayrıca, yıl sonuna kadar Karayolları şube şeflikleri kapatılacak. Yol-İş, üye yapmış olduğu 7 bin dolayında taşeron işçisini kaybedecek; yerlerinden edilecek 8 bin dolayındaki Karayolu işçisinin büyük bölümü de emekliliğini isteyip işten ayrılacak.

Yol-İş, bu iki konudaki şikayetlerini "kamuoyuna, TBMM üyelerine ve Hükümetimize saygılarıyla bildiriyor."

Bu kadar.

Durumu "bildiriyor."

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın güvenilirmez 2009 Temmuz istatistiklerine göre, bu tarihte Yol-İş'in üye sayısı 165.505 idi.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın resmen açıklanmayan 2011 Kasım istatistiklerine göre, Yol-İş'in üye sayısı 35.014'e inmişti. İnşaat işkolunda 1 milyon 237 bin 803 işçi çalışıyordu. Yol-İş'in örgütlülüğü yüzde 2,83 düzeyindeydi.

Eğer büyükşehirlere ilişkin yeni düzenleme kabul edilir ve ayrıca yıl sonuna kadar Karayolları şube şeflikleri kapanırsa, Yol-İş'in üye sayısı 10 bin civarına düşecek.

Peki, Yol-İş yıllardır ciddi bir eylem yaptı mı?

Hayır. Bir dönem Türkiye'nin en eylemci sendikası olan Yol-İş, hükümetin işçiler aleyhine attığı adımlara, Türkiye'yi büyük tehlikeye sokan politikalarına karşı sesini çıkarmadı.

Yol-İş yöneticileri ve hukukçuları neyle uğraştı?

Haklarında Ankara 10. Asliye Ceza Mahkemesi'nde açılan davayla, eski Denetleme Kurulu'nun hazırladığı iki raporla, üç bilirkişiden oluşan bilirkişi kurulunun raporuyla, kitabım nedeniyle benim aleyhime tazminat davası açmakla.

Yol-İş yöneticilerinin bazıları hakkında açılan davanın iddianamesini aynen yayınladım (Sendikada Yolsuzluk Yapmanın Elkitabı, s.196-213). Bu kitapta Yol-İş yöneticilerinin bazıları hakkında basında yer alan haberlerin tıpkıbasımları da yer alıyor.

Geçmişte hükümetlerin işçi sınıfı karşıtı politikalarına karşı mücadelenin başını çeken Yol-İş, bir anda munis koyunlara döndü.

Peki, sonuç ne oldu?

Sonuç, 17 Ekim 2012 tarihli gazetelere verilen ilandır.

Şikayetlerini "bildirmekle" yetinmiyorlar.

Kime?

(Not. Bu noktada kadı ve diken-deve ilişkisine ilişkin iki deyim vardı; eşimin talimatı üzerine çıkardım)

Yol-İş'in gazete ilanını okurken aklıma deveye ilişkin güzel deyişlerimiz geldi.

Acaba Yol-İş'te birileri üye sayısını düşürerek, Yol-İş'in malvarlığını "deve etmek" mi istiyor?

Hükümetin, daha doğrusu emperyalistlerin ve sermayenin büyükşehir belediyeleri konusundaki politikasını değiştirmek, "deveye hendek atlatmaktan daha zor" dur.

"Sendikacı" olabilmek mücadeleyle kazanılan bir ünvardır. "Deve Kâbe'ye gitmekle hacı olmaz."

Eğer zaaflarınız ve açıklarınız varsa, mücadeleyi göze alamazsınız. "Deveyi havuduyla yutma" iddiaları kişileri yıpratır.

"Deveyi düze çıkarmak" için yalvarmak değil, mücadele etmek gerekir.

Sendikacı namuslu olmak zorundadır. "Deveyi yardan uçuran bir tutam ottur."

İradesi ve cesareti olmayanlar özgürce hareket edemezler. "Deve büyüktür amma beşini bir eşek yeder."

Bir yörük arkadaşım, yörüklerin kişiliğinin oluşmasında keçinin öneminden söz etmişti. "Koyun güdenler koyun gibi munis ve teslimiyetçi, keçi güdenler keçi gibi atak ve özgürlük düşkünü olur," demişti.

Aklıma nedense Nazım'ın ünlü şiiri geldi: Koyun gibisin kardeşim/gocuklu celep kaldırıncı sopasını/sürüye katılıverirsin hemen/ve âdeta mağrur, koşarsın salhaneye.